

van de particuliere bouwondernemers geweest, met het begrijpelijke gevolg, dat men bij voorkeur de grootere woningen bouwt, naar welke vraag is. Aldus ontstaan er meer middenstandswoningen dan eenvoudige arbeiderswoningen.

In de komende jaren zal men in iedere gemeente een bouwprogramma moeten vaststellen, waarbij de noodige inhoudsmaten en woningtypes nauwkeurig zullen worden omschreven. Zullen de particuliere woningbouwers een aandeel in de woningvoorziening willen behouden, dan hebben zij zich aan een regeling van overheidswege te onderwerpen.

J. J. VAN LOGHEM

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN

GEWICHT EN LENGTE VAN PARIJSCHESCHOOLKINDEREN IN 1938 EN 1944. — BOULANGER-PILET heeft, met medewerking van de schoolartsen, een statistische studie van den gezondheidstoestand van Parijsche kinderen gepubliceerd, omvattende 1299 jongens en 1296 meisjes. In elke leeftijdsgroep was het gewicht der kinderen in 1944 lager dan in 1938, bij de jongens gemiddeld 2.5 kg. Tot den leeftijd van 10 jaar is de gewichtsvermindering niet groot; deze bereikt haar maximum (5 kg) op 14 jaar, bedraagt op 17 jaar 4.3 kg, en tusschen 12 en 15 jaar 3.5 kg. De meisjes zijn veel minder vermagerd; bij haar is de gewichtsdaling gemiddeld slechts 1.5 kg, met een maximum van 3.4 kg op 12 en van 3.2 kg op 10 jaar. Meisjes van 17 jaar zijn zelfs in 1944 2 kg zwaarder dan in 1938; dit paradoxale feit wordt verklaard, doordat de meeste meisjes van dien leeftijd eenige maanden op het platteland verblijf hebben gehouden.

Ook de lengte is in 1944 minder dan in 1938 en bij de meisjes is ook deze vermindering geringer dan bij de jongens, namelijk gemiddeld 3.5 cm en 2.2 cm. De meisjes van 17 jaar waren in 1944 2 cm langer dan in 1938.

Dit alles zijn slechts cijfers van gemiddelden; tusschen de scholen onderling bestaan groote verschillen; gewichtsdaling van 7 tot 8 kg is vastgesteld, evenals sterke lengtevermindering. Trouwens de slechtste cijfers werden volstrekt niet altijd in de armenwijken gevonden (*Archives de pédiatrie*, T. III, no. 1, 1946).

E. SLUITER

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen

VERBLIJF IN HET BUITENLAND OM GEZONDHEIDSREDEKEN

A. KINDEREN.

1e. De uitzendingen naar het Buitenland via de Nationale Commissie tot uitzending van Nederlandsche kinderen 1945 loopen af.

2e. De mogelijkheid bestaat kinderen uit te zenden voor langeren tijd naar het Beatrix Lyceum in Glion en Montreux, Zwitserland. Er is een lagere school met internaat en een lyceum met internaat.

In aanmerking komen die kinderen, welke bijvoorbeeld door asthma bronchiale, herhaalde ongesteldheden, niet in staat zijn de school in Nederland zonder veel schoolverzuim te bezoeken. Uitvoerige attesten zijn noodig. De kinderen worden centraal gekeurd. Een attest van een consultatiebureau of van een longarts moet worden overgelegd, waaruit blijkt, dat het kind niet lijdt aan tuberculose.

Nadere inlichtingen verstrekt: mevrouw DONKER, Paleisstraat 1, Den Haag.

B. VOLWASSENEN.

1e. *Longtuberculose.*

De mogelijkheid bestaat tot plaatsing in het Nederlandsche Sanatorium voor longlijders in Davos.

Plaatsing in andere sanatoria in Zwitserland is niet mogelijk. Gezien de zeer beperkte plaatsruimte kunnen aanvragen tot plaatsing alleen loopen via consultatiebureau-artsen of andere longartsen. In het algemeen worden slechts zij uitgezonden, die een versch,

ernstig proces hebben met een redelijke kans op genezing en die chronische gevallen, welke tot nu toe zonder succes hier werden behandeld en waarbij men van een klimaatsverandering succes verwacht.

2e. *Andere ziekten.*

De deviezenpositie dwingt tot een strenge selectie, vooral voor Zwitserland. In aanmerking komen:

- a. Zij, van wie vaststaat, dat voor hen alleen in het buitenland genezing mogelijk is. Dit geldt bijvoorbeeld voor sommige tuberculeuse oogaandoeningen, welke in Davos met succes worden behandeld.
- b. Zij, die aan een ziekte lijden, welke tot nu toe zonder succes hier behandeld werd en van wie mag worden verwacht, dat een klimaatswisseling hun genezing zal kunnen brengen.

c. Zij, die na een of meer ernstige ziekten om sociale redenen behoefte hebben aan een snelle reconvalentie, bijvoorbeeld een moeder van 7 kinderen die in een jaar 2 maal een pneumonie doorstond wel, maar een oude heer van 80 jaar met prostaatklasten, die bovendien een verpleegster wenscht mee te nemen, niet. Ook niet allerlei personen, die liefst met echtgenoot(e) hun vooroorlogse gewoonte van een badkuur in het buitenland weer willen volgen.

Aanvragen moeten worden gericht aan de afdeling Volksgezondheid van het Ministerie van Sociale Zaken, Flatgebouw, Zeestraat 73, Den Haag, t. a. v. den heer DE WEEVER en vergezeld zijn van uitvoerige, serieuze specialistische attesten in gesloten enveloppe, waarop staat: aan den Geneeskundig Hoofdinspecteur van de Volksgezondheid.

D. Bovendien bestaat gelegenheid naar Zwitserland te reizen om gezondheidsredenen voor uit Indië gerepatrieerden.

Wie van deze groep lijden aan longtuberculose, vallen onder de regeling B 1.

Voor uit Indië gerepatrieerden, niet lijdende aan tuberculose, bestaat gelegenheid tot herstel van gezondheid voor gemiddeld 3 maanden in Zwitserland te verblijven. In sommige gevallen, ter beoordeeling van het Ministerie van Overzeesche Gebiedsdeelen, zal het mogelijk zijn zich door niet zieke gezinsleden te doen vergezellen. Deze patiënten worden ondergebracht in hôtels in de omgeving van Montreux en Glion. Medische keuring voor uitzending is noodzakelijk, evenals een kortdurend verblijf in het Tropeninstituut te Bazel (meestal slechts enkele dagen).

Dit verblijf is bedoeld als middel tot snellere reconvalentie van de gevolgen van kampleven en tropische ziekten. De patiënten komen in kleine groepjes in gewone hôtels. Den artsen wordt verzocht hun patiënten uit deze groep op deze mogelijkheid te wijzen.

Nadere inlichtingen worden verstrekt door den heer GERBRANDS, evacuatie-fonds Zwitserland, Ministerie van Overzeesche Gebiedsdeelen te Den Haag.

C. BANNING

*geneeskundig hoofdinspecteur
van de Volksgezondheid*

's-Gravenhage, 18 Mei 1946

PSYCHOLOGISCHE BESCHOUWINGEN OVER DEN TOESTAND OP JAVA

Naar aanleiding van het belangwekkende artikel van collega P. M. VAN WULFFTEN PALTHE (*N. T. v. G.*, 90, II, 18) zou ik gaarne eenige opmerkingen maken.

Ik was als psychiater gedurende den oorlog op Curaçao, d.w.z. in een land dat practisch niets van den oorlog te lijden heeft gehad en waar gedurende den oorlog welvaart heerschte. Er waren geen Duitschers, geen Japanners en geen oorlogshandelingen, geen van de oorzaken, welke door collega VAN WULFFTEN PALTHE als oorzaken werden genoemd voor de toestanden op Java en Sumatra, en ook niet beschuldigd zouden kunnen worden van toestanden, zooals wij deze in Nederland meemaken.

Wie er wel waren op Curaçao waren Nederlanders. En wat zien we op Curaçao en in mindere mate in Suriname (waar veel minder Nederlanders waren dan op Curaçao): dat de liefde voor den Nederlander, zoo deze al ooit zou hebben bestaan, zeer veel minder is geworden, ja men kan hier en daar zelfs spreken van geheel verdwenen zijn. En persoonlijk zijn mij gevallen van aperte haat bekend. Er is dus geen wegvallen van gezag,